

Нека спростримъ ржка братска
Единъ другиму не гнила ;
Единъ языкъ, една майка
Обща боска насъ кърмила.

Стари Охридъ некъ говоритъ,
Дълги Вардаръ некъ не спава,
Търновъ очи некъ отворитъ,
Бъли Дунавъ некъ се радва.

Духъ народенъ, духъ свободенъ
Некъ се яви новъ животъ,
Силенъ и слабъ некъ етъ равенъ
Че еднаковъ нему погъ.

И Кирилово учение,
Нека гърмитъ утѣшаватъ
Света служба, просвѣщение
Нека народъ напояватъ.*

Народното съзнание почва да се съживява прѣзъ първата половина на 19 вѣкъ доста стремително, то внесе посрѣдъ българския народъ вразумение и спомогна за подобриенето на обществено състояние на народа; то вдѣхна високи благородни помисли и чувства; той—народътъ—разбра, какво му прѣдстои да върши и какво трѣбва да иска и да постигне. Велика епоха бѣ възражданието на българския народъ.

Чувствуваше се, че мрачните врѣмена отлигахъ безвъзвратно; народътъ съзна това, той зърна наоколо, видѣ великитѣ промѣни, които настанаха въ общия човѣшки напрѣдъкъ. Всички народи бѣха пробудени,

* Братски трудъ, 1862, кн. IV, Р. Жинзифовъ.